

ПРИКАЗКА

Една автобусна спирка.
Една невинна лъжа.
Момиче с очета на тигърче,
с вирната гордо глава.
Едно фатално привличане.
Лудият танц по снега.
Опасно и страстно обичане
под тъмния шал на нощта.
Онази наша история.
Онзи пращен таван.
Писмата, писани с молив.
Онзи паднал Икар.
Онази ужасна гара.
Онзи далечен град.
Онези – снежните стълби
към един нереален свят.
Онова диво тичане
с боси крака под дъжда.
Онзи букет от люляци.
Онази китара в нощта.
Онази пиеса, в която
Белият мим ни застла
приказно-звездна постеля
с всички звезди на света.
Всичко при тебе ме връща.
Всичко те води към мен.
И ето ни – пак сме си същите
като в онзи – първия ден.
Жена, но с очета на тигърче
и пораснало вече момче
живеем във своята приказка
с вплетени жадни ръце.